

warunkach jak posłowie należący do grup politycznych — dwa zarzuty dotyczące istoty sprawy. Strona skarżąca twierdzi, że Parlament ma obowiązek sprawdzenia, czy regulaminy grup politycznych lub jedna z ogólnych zasad prawa nie zostały naruszone w sposób poważny i oczywisty.

- 1) Zarzut pierwszy, dotyczący poważnego i oczywistego naruszenia regulaminu grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”, gdyż decyzja o wykluczeniu strony skarżącej została podjęta przed najbliższym posiedzeniem tej grupy, wbrew zapisom regulaminu.
- 2) Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony strony skarżącej, gdyż nie miała ona możliwości przedstawienia środków obrony na posiedzeniu grupy politycznej „Europa Wolności i Demokracji”.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2013 r. — Energa Power Trading przeciwko Komisji

(Sprawa T-338/13)

(2013/C 252/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Energa Power Trading Promitheias kai Emporias Energieas AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: S. Pappas, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie, że Komisja uchybiła swym obowiązkom wynikającym z traktatu, ponieważ nie określiła swego stanowiska w odniesieniu do skargi wniesionej w dniu 9 grudnia 2010 r. dotyczącej pomocy państwa, którą władze greckie bezprawnie przyznały DEI, mimo iż formalnie się do niej o to zwrócono; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w którego ramach twierdzi, że Komisja zaniechała działania w odniesieniu do pomocy państwa rzekomo bezprawnie przyznanej DEI.

Nie zajmując, pomimo formalnego wezwania, pozytywnego lub negatywnego stanowiska po upływie ponad 28 miesięcy (a w każdym razie ponad 26 miesięcy) w odniesieniu do skargi skarżącej, w której zarzuca ona bezprawne przyznanie DEI pomocy państwa, Komisja nie zakończyła wstępnego dochodzenia w rozsądnym czasie. Jako że wspomnianego opóźnienia nie można uzasadnić nadzwyczajnymi okolicznościami Komisja

zaniechała działania, pomimo iż przysługiwała jej wyłączna kompetencja z uwagi na co naruszyła odpowiednie postanowienia traktatu (a mianowicie art. 106, 107, i 265 TFUE) oraz rozporządzenie Rady nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Hawe Hydraulik przeciwko OHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)

(Sprawa T-347/13)

(2013/C 252/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hawe Hydraulik SE (Monachium, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1690/2012-4 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 6 558 589 „HAWI”;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: HaWi Energietechnik AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HAWI” dla towarów i usług z klas 7, 9, 35, 37 i 42 — zgłoszenie nr 6 558 589

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający słowny element „HAWI” dla towarów z klas 7 i 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 42 ust. 2 w związku z art. 78 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii błędnej oceny mocy dowodowej oświadczenia złożonego pod przysięgą;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii błędnej oceny mocy dowodowej wyciągów z Internetu;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii błędnej oceny całokształtu dowodów dotyczących używania;
- Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym w kwestii nieuwzględnienia dowodów dotyczących używania;
- Naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2013 r. — Orange Business Belgium przeciwko Komisji**(Sprawa T-349/13)**

(2013/C 252/64)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Orange Business Belgium SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat B. Schutyser)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji DG DIGIT Komisji Europejskiej doręczonej skarżącej w dniu 19 kwietnia 2013 r. w sprawie odrzucenia oferty skarżącej i udzielenia zamówienia innemu oferentowi;
- W razie gdyby w chwili wydania orzeczenia Komisja podpisała już umowę na Ogólnoeuropejskie usługi telematyczne między organami administracji — nowa generacja (TESTA-ng), stwierdzenie, że wspomniana umowa jest niebyła I nieważna; oraz
- Obciążenie pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami wynagrodzenia adwokata poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy, w którym skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła specyfikację warunków zamówienia, art. 89 ust. 1 I art. 100 ust. 1 rozporządzenia finansowego 1605/2002 ⁽¹⁾ (art. 102 ust. 1 I art. 113 ust. 1 rozporządzenia finansowego 966/2012), a w szczególności zasady przejrzystości,

równości i niedyskryminacji ze względu na to, że a) niektóre z zasad oceny, o których poinformowano, nie były stosowane, b) niektóre z zasad oceny, o których poinformowano, były nieprawidłowe, a zastosowano inne zasady oceny, o których nie poinformowano oraz c) nie poinformowano o metodzie oceny technicznej przed złożeniem ofert.

- 2) Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że pozwana naruszyła zasady przejrzystości i równego traktowania oferentów zapisane w art. 89 ust. 1 rozporządzenia finansowego 1605/2002 (art. 102 ust. 1 rozporządzenia finansowego 966/2012), co powoduje nieważność kwestionowanej decyzji, ponieważ pozwana utrzymywała, że oferta innego oferenta jest prawidłowa, mimo braku zgodności zasadniczych elementów, wbrew wymogom technicznym specyfikacji warunków zamówienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002 L 248, p. 1).

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Jordi Nogues przeciwko OHIM — Grupa Osborne (BADTORO)**(Sprawa T-350/13)**

(2013/C 252/65)

*Język skargi: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Jordi Nogues (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.R. Fernández Castellanos, M.J. Sanmartín Sanmartín i E. López Pares)*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również:* Grupa Osborne S.A. (El Puerto de Santa María, Hiszpania)**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Drugą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w dniu 16 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1446/2012-2;
- Obciążenie OHIM jego własnymi kosztami oraz kosztami strony skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty*Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:* Jordi Nogues, strona skarżąca